

Laat het ons gewoon doen!

Er wordt steeds meer ingezet op samenwerking in de wijk. Samen met het sociaal domein en het onderwijs – en vaak met de rest van het jeugddomein – werken we aan de pedagogische basis. Daar brengen we onze eigen expertise, kennis en ervaring in. Alleen samen creëer je wat die wijk, dat gezin en dat kind nodig hebben.

De erkenning voor preventief werken groeit. We weten inmiddels dat het niet effectief is om pas met 2,5 jaar in de voorschoolse educatie of op 4-jarige leeftijd in het onderwijs achterstanden te bestrijden. Alle koepels in het maatschappelijk middenveld beginnen dat in te zien.

Tegelijkertijd lopen we in de praktijk nog steeds aan tegen versnipperd beleid, gefragmenteerde financiering en strak afgebakende taken. Juist daarom begint de verandering in de praktijk, bij de professionals die iedere dag met de kinderen en gezinnen werken.

Vertrouwen

Het begint bij de professional die zijn of haar taken en verantwoordelijkheden kent en die samen met andere professionals oppakt. Zij zien de kinderen en de gezinnen, en kijken naar wat zijzelf nodig hebben om zich veilig te voelen en zich te ontwikkelen.

Dat vraagt om vertrouwen en autonomie. Professionals moeten de ruimte krijgen om hun passie, vakkennis en betrokkenheid in te zetten voor die gezinnen. De kinderopvang-professional mag zich daarin ook zelfverzekerder voelen. We hebben écht iets te brengen. Dat vraagt ook iets van kinderopvangwerkgevers. Zij moeten het vakmanschap van hun professionals zien en erkennen, vertrouwen geven en ruimte

bieden om te experimenteren. Zo kunnen professionals zich verder ontwikkelen. Dat hoeft niet in één keer perfect te gaan. Het is een proces om anders te werken en om te leren vertrouwen op de eigen expertise en die van collega's.

Opvallend is dat professionals in de kinderopvang nog vaak individueel worden beoordeeld, bijvoorbeeld op pedagogische interactievaardigheden. Waarom kijken we niet vaker op teamniveau? Hoe functioneer je samen als team? Hoe vul je elkaar aan? In wijkteams is dat vanzelfsprekend: daar versterk je elkaar vanuit verschillende expertises en achtergronden. Die blik mogen we ook in de kinderopvang meer omarmen.

Gedeeld beleid

Maar hoe goed professionals en organisaties ook samenwerken, in de praktijk lopen we nog vaak tegen de grenzen van het systeem aan. De verschillende ministeries – SZW, OCW en VWS – kennen daarbij niet alleen een eigen systeem maar hebben ook ieder hun eigen agenda's. Laten we zorgen voor een gezamenlijke werkagenda, zodat de koepels samen hun verantwoordelijkheid kunnen nemen.

Waarom laten we de praktijk niet vaker leidend zijn, in plaats van het beleid? Ik zie bij koepels in het maatschappelijk middenveld en bij de VNG daar oprechte bereidheid toe.

Als BMK zetten we ons actief in om nieuwe Kamerleden mee te nemen in onze visie: er is gedeeld beleid nodig van de drie betrokken ministeries. En dat moet doorwerken naar gemeenten, die al veel op hun bord hebben – denk aan SMI, jeugdzorg en jeugdgezondheidszorg. Ook in de internetconsultatie voor de DAEB hebben we hier nadrukkelijk op ingezet. Laten we het eenvoudiger maken. We maken het onszelf nodeloos ingewikkeld.

In de kinderopvang hebben we inmiddels de omslag gemaakt van vraaggestuurd – 'we zorgen voor je kind als jij werkt' – naar aanbodgericht werken. Ouders brengen hun kind naar ons omdat zij vertrouwen hebben dat kinderopvang goed is voor kinderen. Dat vraagt dat wij zelf ook dat vertrouwen uitstralen: wij hebben de expertise op het gebied van kindontwikkeling. Met de kabinetsplannen beweegt kinderopvang steeds meer richting een publieke voorziening vanaf 2029. Wij willen dat alle kinderen daarvan

kunnen profiteren. Daarom lieten we een herijking uitvoeren van het SEO-onderzoek naar de kosten van twee dagen kinderopvang – of twee dagdelen bso – voor alle kinderen.

Stop alle losse regelingen en budgetten nu eens in één samenhangend beleid. Onder Bouwsteen 4 van het regeerakkoord zien we de intentie van het kabinet om budgetten te ontschotten, lokaal maatwerk mogelijk te maken en brede toegankelijkheid te realiseren. Laten we die beweging doorzetten.

Overtuiging

De afgelopen tien jaar hebben we laten zien dat kinderopvang meer is dan opvang alleen. We hebben het gesprek verlegd van arbeidsmarktinstrument naar kindontwikkeling, van markt naar maatschappelijke waarde, van individuele verantwoordelijkheid naar een gedeelde pedagogische basis.

De komende jaren vragen om dezelfde lange adem en dezelfde overtuiging. Als we werkelijk willen dat ieder kind een goede start krijgt, dan moeten we durven kiezen voor eenvoud, samenhang en vertrouwen in vakmanschap. De richting is helder. Nu is het tijd om door te bouwen.

Karen Strengers is voorzitter van de Branchevereniging Maatschappelijke Kinderopvang (BMK).

'Waarom kijken we niet vaker op teamniveau? Hoe functioneer je samen als team?'